Р Е Ш Е Н И Е
№ 45081

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 20 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **9616** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „БИ ЕЙЧ ЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., [улица], ет. 2, подадена чрез управителя С. Т. и прокуриста Р. Н., срещу Решение № 32-224570 от 21.07.2026 г. на директора на Териториална дирекция Митница С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № 32-208688 от 07.07.2026 г. и е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 32-194862 от 25.06.2026 г., издадено от публичен изпълнител С. Х. А. – главен юрисконсулт в отдел „Правно-нормативен“ на ТД Митница С..

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него постановление поради постановяването им при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният орган е направил погрешни фактически изводи относно финансовото му състояние, като не е отчел, че вписаният дружествен капитал възлиза на 9 355 300 евро, а очакваното публично задължение представлява едва около 5% от него. Твърди се, че учреденият през 2019 г. залог на търговско предприятие е бил намален през 2024 г. от 28 500 000 щатски долара на 10 977 671,21 щатски долара, което сочи за стабилна платежоспособност. Изтъква се, че дружеството е изряден данъкоплатец без просрочени публични задължения и с 25-годишна безупречна фискална история, поради което липсва реална обезпечителна нужда. Поддържа се нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, тъй като наложеният запор върху всички движими вещи, вземания

и банкови сметки блокира оперативната дейност на авиокомпанията, включваща обслужване на договори за лизинг на три самолета с месечни вноски от около 430 000 евро и създава непосредствен риск от предсрочна изискуемост на банкови кредити и приземяване на летателния състав. Посочва се също, че издаването на РА само ден след постановлението прекратява действието на предварителните мерки, а последващият запор, наложен от публичен изпълнител при НАП на 27.07.2026 г., обезпечава изцяло претенцията и прави първоначалните мерки прекомерни. По тези съображения се иска отмяна на оспореното решение и на потвърденото постановление, както и присъждане на разноските по делото.
В съдебно заседание жалбоподателят - „БИ ЕЙЧ ЕЪР“ ООД, редовно призован, не изпраща представител. С писмена молба от 21.10.2026 г., подадена чрез юрк. П. Ш., заявява съгласие за даване ход на делото в нейно отсъствие и поддържа изцяло подадената жалба.
Ответникът – директорът на Териториална дирекция Митница С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че актовете са издадени от компетентни органи, в предвидената форма и при наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Обосновава обезпечителната нужда с размера на очакваната главница от 481 818,21 евро и предходните тежести върху имуществото на дружеството. Счита, че ограниченият по размер банков запор не преустановява дейността му. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки чрез юрисконсулт Д. Д. А..
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не взема становище по оспорването.
От приетите по делото писмени доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:
Със Заповед за възлагане на ревизия № ЗВР-5800-ПК-13/32-320107 от 20.10.2025 г., изменена със ЗВР № ЗВР-5800-ПК-15/32-347561 от 11.11.2025 г. и ЗВР № ЗВР-5800-ПК-1/32-19462 от 20.01.2026 г., е възложена ревизия на „БИ ЕЙЧ ЕЪР“ ООД за периода от 01.01.2020 г. до 31.10.2025 г. относно законосъобразността на възстановения акциз във връзка с осъществявана безмитна търговия.
В хода на производството е съставен Ревизионен доклад № РД5800-ПК-4/32-147121 от 13.05.2026 г., връчен на дружеството на 15.05.2026 г., в който ревизиращият екип е направил констатации за неправомерно възстановен акциз поради неизпълнение на специфичните законови предпоставки за режим на безмитна търговия и е предложил установяване на задължения за главница в общ размер на 481 818,21 евро. Срещу доклада е подадено възражение от дружеството на 12.06.2026 г.
На 31.03.2026 г. ръководителят на ревизията е изготвил Искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки № BG005800-РК20-ИОМ27/31.03.2026 г., в което е отразено наличието на залог на търговското предприятие с вписан размер на обезпеченото вземане 10 977 671,21 USD. Наличието на това искане не установява само по себе си налагане на обезпечение през март. На 16.06.2026 г. е отправено ново Искане № BG005800-РК20-ИОМ32/16.06.2026 г., рег. № 32-183885/16.06.2026 г., за очаквани задължения с главница 481 818,21 евро и лихви към 13.05.2026 г. 145 162,14 евро. И в него е посочен вписаният размер 10 977 671,21 USD. Отразено е, че към 16.06.2026 г. не са установени задължения към бюджета и че РА се очаква на 26.06.2026 г. В представената справка на НАП за наличие или липса на просрочени задължения към 02.03.2026 г. е отразено наличие на задължения към бюджета, без да са посочени размерът и основанието им. Справката от РЕЗМА към 04.03.2026 г. отразява липса на задължения към митническата администрация. Тези справки предхождат констатацията за липса на задължения към 16.06.2026 г. и се отнасят до различен момент и обхват на проверката. В РД, стр. 6, са описани две предупреждения от 07.06.2023 г., посочени като влезли в сила на 08.07.2023 г., както и

споразумения № BG2025/1000-4560/C и № BG2025/1000-4562/C от 16.01.2026 г. за имуществени санкции съответно 1 789,52 евро и 204,52 евро.
Публичният изпълнител е извършил справки в РБСС при БНБ, Имотния регистър, ЦРОЗ, Търговския регистър и информационните системи на НАП и Агенция „Митници“. В постановлението са описани ипотеки и особени залози, включително залог на предприятието за 28 500 000 USD по първоначалния договор от 22.05.2019 г. Представеното към съдебната жалба извлечение от ТР към 28.07.2026 г., поле 307 „Размер“, отразява обезпечено вземане 10 977 671,21 USD, вписване № 20240116111216, а предметът в поле 311 остава „Предприятието като съвкупност“. Договорите за залог на вземания от 21.09.2023 г. и 21.06.2024 г. посочват главници съответно 11 341 671,21 USD и 9 945 671,21 USD по кредитния договор от 24.10.2017 г. Договорът от 09.12.2025 г. обезпечава овърдрафт от 1 500 000 евро със залог на конкретни настоящи и бъдещи вземания. Размерите по тези обезпечения не представляват непременно отделни кредитни задължения, които могат да се сумират. По ГФО за 2024 г. собственият капитал е 1 493 хил. лв., паричните средства – 2 087 хил. лв., финансовите активи – 24 744 хил. лв., задълженията по кредити – 41 331 хил. лв., а финансовите пасиви – 53 777 хил. лв. Печалбата след данъци е 94 хил. лв. Към административната жалба са представени справки за приходи за юни 2026 г., включително общо 3 395 750 USD, с посочена равностойност 2 954 302,50 евро, за лизингови плащания, както и договори и графици. В представената лизингова документация, раздел 17, буква „а“ (файл „4. Документи по т. II.pdf“, PDF стр. 49), забава за повече от три работни дни при плащането на наема и другите периодични плащания е определена като случай на неизпълнение. Раздел 18 от същия документ (PDF стр. 52) предвижда при неизпълнение права на лизингодателя, включително да прекрати договора, да възстанови владението върху въздухоплавателното средство или да разпореди преустановяване на използването му. Тези клаузи установяват договорно предвидените последици при неплащане; не са доказателство, че същите са настъпили вследствие на процесния запор. Представени са и справки за стокови наличности към 31.12.2019 г. и 31.10.2025 г.; те не установяват наличностите към 25.06.2026 г.
С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 32-194862 от 25.06.2026 г. публичен изпълнител С. Х. А. е наложил предварителен запор на движими вещи и вземания на дружеството, включително по банкови сметки, депозити и други описани активи, до общ размер 481 818,21 евро, и е наложил забрана за разпореждане с паричните средства по сметките до този размер. По делото е представено запорно съобщение № 32-194982/25.06.2026 г. до ПИБ АД. С писмо изх. № 3-41069/1/29.06.2026 г., заведено с № 32-211170/09.07.2026 г., банката потвърждава блокиране на сметките до посочения размер и липса на предходни запори, но сочи договори за финансово обезпечение от 17.07.2015 г., 24.10.2017 г., 28.02.2018 г. и 23.06.2020 г. и претендира предпочтително удовлетворяване. Постановлението е връчено на дружеството на 30.06.2026 г. В представените доказателства не са индивидуализирани конкретни движими вещи, върху които наред с банковия запор е осъществено отделно обезпечение.
На 26.06.2026 г. е издаден Ревизионен акт № РА5800-ПК-4/32-197150, с който са установени 481 818,21 евро главница и 151 563,58 евро лихви към същата дата, общо 633 381,79 евро. По делото е представена жалба срещу РА с вх. № 32-220531/17.07.2026 г. Налице са и съобщения на публичния изпълнител при НАП до Агенцията по вписванията за запори по Постановление № 55-32-3177/27.07.2026 г. за 481 818,21 евро и по Постановление № С260032-022-0077113/27.07.2026 г. за 152 955,55 евро. Към жалбата е приложено извлечение от електронно банкиране за сметка в USD с текущо салдо 960 495,77 USD, блокирани суми 722 322,24 USD и нетна разполагаема наличност 238 173,53 USD.
Срещу постановлението за обезпечение дружеството е подало административна жалба с вх. № 32-

208688 от 07.07.2026 г. до директора на ТД Митница С.. С Решение № 32-224570 от 21.07.2026 г. решаващият административен орган е отхвърлил жалбата и е потвърдил изцяло постановлението. Административният орган е приел, че постановлението е издадено от материално и териториално компетентен публичен изпълнител, в изискуемата писмена форма и с изложени фактически и правни основания. Според директора на ТД Митница С. имущественото състояние е достатъчно изследвано чрез справки в РБСС, Имотния регистър, Търговския регистър, ЦРОЗ, НАП и РЕЗМА. Като съществени обстоятелства са посочени: ипотеки върху земя, сгради и активи в процес на изграждане; особени залози в полза на ПИБ за кредити с главници общо над 12 841 000 USD; залог на търговското предприятие, посочен в решението за 28 500 000 USD; липса на обявени актове за състоянието на дружеството след 2024 г.; значителният размер на очакваното публично вземане. Възприета е и констатацията, че капиталът и имуществото са по-малки от прогнозираните задължения. От тези обстоятелства е изведен реален риск от невъзможно или затруднено събиране. На следващо място Директорът на ТД Митница С. приема, че дружеството не е доказало мерките да възпрепятстват или спират дейността му. Позовава се и на писмото на ПИБ от 29.06.2026 г., описващо финансовите обезпечения по сметките и претендираното предпочтително удовлетворяване на банката, като го използва в подкрепа на този извод. Според органа прекомерност не е доказана, защото запорът е ограничен до 481 818,21 евро — размера, за който е поискано обезпечение, поради което приема, че дружеството може да използва средствата над тази сума. Също така отхвърля довода, че издаването на ревизионния акт прекратява предварителното обезпечение. Посочва, че към подаването на административната жалба не е изтекъл срокът по чл. 121, ал. 6 от ДОПК за продължаване на мерките. Предвид изложеното прави извод, че постановлението е мотивирано, обезпечителната нужда съществува и не са доказани процесуални нарушения, прекомерност или недопустимо засягане на дейността.
Решението е връчено на дружеството на 27.07.2026 г., а жалбата срещу него е подадена чрез ТД Митница С. на 29.07.2026 г.
Административен съд – София-град, Трето отделение, 20 състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните доказателства в тяхната съвкупност, намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и съобразно изискванията на ДОПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, пред надлежния съд, поради което е допустима.
Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:
Съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него постановление на всички основания по чл. 146 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК ответникът носи тежестта да установи фактическите основания и изпълнението на законовите изисквания за обезпечението. Жалбоподателят следва да докаже конкретните факти, от които черпи благоприятни последици. Предмет на делото е законосъобразността на обезпечителната мярка.
Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗАДС митническите служители имат правомощията на органи по приходите, а в случаите по чл. 121 от ДОПК – и на публични изпълнители. Съгласно представените Заповед № 2710 от 31.07.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, Заповед № ЗАМ-1389/32-285096 от 03.10.2018 г. и Заповед № ЗТД-5800-178/32-13359 от 06.04.2023 г. на директора на ТД Митница С., главен юрисконсулт С. Х. А. е надлежно оправомощен да изпълнява функциите на публичен изпълнител при налагане на мерки по чл. 121 от ДОПК. Оспореното Решение № 32-224570 от 21.07.2026 г. е постановено от временно изпълняващия длъжността директор на ТД Митница С. Ц. И. Н., назначен със Заповед № 829 от 08.06.2026 г. на директора на

Агенция „Митници“ на основание чл. 10, ал. 15 от Закона за митниците за срок от 08.06.2026 г. до 07.12.2026 г. Следователно и двата административни акта са издадени от материално и териториално компетентни органи.
Актовете са издадени в писмена форма. Постановлението посочва ревизията, искането на ръководителя ѝ, очакваната главница, предходните обезпечения и избрания вид и предел на мерките. Поради това възражението за пълна липса на фактически и правни основания е неоснователно. Наличието на мотиви обаче не освобождава съда от проверка на тяхната достоверност и достатъчност. Установеното разминаване за размера на банковото вземане и доводите за необсъдени приходи и затруднения следва да бъдат преценени при проверката на материалните предпоставки и съразмерността, а не да бъдат пренебрегнати чрез общо позоваване на извършени регистърни справки.
По материалната законосъобразност:
Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. По силата на чл. 121, ал. 2 във връзка с чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага, когато без него събирането на публичното вземане би било невъзможно или значително затруднено.
В настоящия случай към датата на издаване на процесното постановление - 25.06.2026 г. ревизионното производство е било висящо, като ревизиращият екип е издал Ревизионен доклад от 13.05.2026 г. с конкретно предложение за установяване на задължения в размер на 481 818,21 евро. Налице е изрично мотивирано искане от ръководителя на ревизията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Самият размер на очакваното вземане не е достатъчен за обезпечение. В случая той следва да се съпостави с предходното обременяване на предприятието, вземанията и банковите сметки и с финансовите данни. От данните по делото се установява, че по ГФО за 2024 г. собственият капитал е 1 493 хил. лв., финансовите пасиви – 53 777 хил. лв., включително задължения по кредити 41 331 хил. лв., при финансови активи 24 744 хил. лв. Отчетът не удостоверява самостоятелно състоянието към юни 2026 г., но е относим в съвкупност с договорите за залог, включително този от 09.12.2025 г., и писмото на ПИБ за финансовите обезпечения. В случая те сочат продължаващо обременяване на активи, от които би се събирало публичното вземане. Ето защо рискът не се извежда единствено от висок размер на акциза или от предположение за бъдещо недобросъвестно поведение, а от ограничената възможност държавата да се удовлетвори от имущество без предходни права на други кредитори.
Основателно се явява възражението на жалбоподателя за неточно възпроизведения размер на обезпеченото с предприятието банково вземане. От данните по делото се установява, че исканията от 31.03.2026 г. и 16.06.2026 г. посочват 10 977 671,21 USD, а регистърното извлечение потвърждава този вписан размер. Ответникът не е обосновал защо постановлението се позовава на първоначалните 28 500 000 USD. Неточността обаче сама по себе си не променя решаващото обстоятелство, че залогът обхваща предприятието като съвкупност и не е установено освобождаване на определени активи вследствие изменението на размера. Наред с него са доказани залози на конкретни настоящи и бъдещи вземания и финансови обезпечения по сметките. Вписаният размер не удостоверява точния остатък по кредита към 25.06.2026 г., но намаляването му не означава отпадане на тежестите. Следва да се посочи, че предходните обезпечителни права са относими към реда за удовлетворяване, включително по чл. 136 от ЗЗД, при съобразяване на специалния режим на съответното обезпечение, а чл. 722 от ТЗ би бил

приложим при производство по несъстоятелност, каквото тук не е установено. Поради това коригирането на сумата не води до отпадане на извода за затруднено събиране.
Липсата на просрочени публични задължения към 16.06.2026 г. и представените приходи са обстоятелства в полза на жалбоподателя, но не изключват обезпечителната нужда. И. на предварителното обезпечение по чл. 121 от ДОПК има превантивен характер и служи за запазване на възможността за събиране на публични вземания, чието установяване предстои. Поради това липсата на предходни просрочия не изключва необходимостта от обезпечение, когато рискът за събирането е установен чрез конкретни данни за имущественото състояние и предходното обременяване на активите, както е в настоящия случай. П. характер на мерките обаче не освобождава органа от задължението да докаже този риск и да съобрази избраната мярка с изискванията за съразмерност. В случая определящи са имуществените обстоятелства към обезпечението. Справката за получени приходи за юни 2026 г. следва да се разграничи от прогнозните постъпления до края на годината. Нито едната, нито другата може да се игнорира, но брутният приход не е равнозначен на свободни средства след текущите разходи и предходните обезпечения. Също така самият жалбоподател сочи значителни плащания за самолети и обслужване на кредити, а в ГФО за 2024 г. при приходи 112 590 хил. лв. е отчетена печалба след данъци едва 94 хил. лв. Действително договорите и графиците установяват дейност и очаквани парични потоци, но в съвкупност с предходните залози не опровергават риска за удовлетворяване на държавата.
Позоваването на вписания капитал също не е достатъчно за извод, че очакваното публично задължение е обезпечено от свободно имущество. Номиналният капитал не представлява налична сума по банкови сметки и следва да се разграничи от собствения капитал, отразен в отчета като 1 493 хил. лв. Справките за стокови наличности към 31.12.2019 г. и 31.10.2025 г. показват, че дружеството е разполагало със запаси. Затова съдът не възприема общ извод за липса на всякакви стоки. Тези справки обаче не установяват какви конкретни стоки са били налични към 25.06.2026 г., свободни ли са от тежести и достатъчни ли са за същото обезпечение. Не е установена и идентичност с конкретните стоки, по повод на които е възстановен акцизът. Следователно историческите складови наличности не опровергават сами по себе си избора на банков запор.
Следва де се посочи и това, че съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се насочват към активи, чието обезпечаване не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно, мерките не следва да спират извършваната дейност. По силата на чл. 198, ал. 2 от ДОПК могат да се наложат няколко вида обезпечения, но общо до размера на вземането. Изборът на банков запор следва да се оцени с оглед бързоликвидния характер на паричните средства, предходните тежести върху предприятието и вземанията и липсата на установени към датата на постановлението конкретни свободни активи, върху които същото обезпечение би засегнало дейността по-слабо.
В случая паричният предел от 481 818,21 евро не е самостоятелно доказателство за съразмерност, но ограничава обхвата на фактически осъществения банков запор. Широката формулировка за движими вещи и вземания не доказва, че наред с него са индивидуализирани и запорирани допълнителни вещи или вземания с определена стойност, която да води до свръхобезпечаване. Писмото на ПИБ доказва блокирането и предходните финансови обезпечения, но не доказва само по себе си липса на затруднения за дейността. Непредоставянето му на дружеството в административното производство не е съществено нарушение, обуславящо отмяна в случая, тъй като документът е включен в съдебната преписка, възражението срещу значението му е обсъдено, а наличието на банковия запор и предходните финансови обезпечения се установява и от останалите доказателства. Приложеното към съдебната жалба извлечение от електронно

банкиране показва блокирани 722 322,24 USD и свободни 238 173,53 USD. То е последващо спрямо постановлението и отразява общо блокирани средства, поради което не доказва размера на последиците само от първоначалната мярка към 25.06.2026 г., но не подкрепя твърдението за пълно блокиране на всички средства.

По отношение на представените договори за лизинг и справки за плащания следва да се посочи, че същите са относими към възражението по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Договорните клаузи за последиците от забава, включително възможност за прекратяване и възстановяване на владението върху самолетите, не могат да бъдат отхвърлени, само защото не са подкрепени с доказателства, тъй като за нарушение на нормата не е необходимо тези последици вече да са настъпили. В случая обаче от договорите следва общият риск при неплащане, а не конкретна невъзможност да се извършват дължимите плащания вследствие на ограничения банков запор. В съвкупност със справките за значителни текущи постъпления и данните за разполагаем остатък те не установяват преустановяване на дейността или такъв конкретен недостиг, който при наличните алтернативи да прави избраното обезпечение несъразмерно. Този извод се основава на общата оценка на доказаните предходни тежести, финансовото състояние, ограничения размер и установения начин на прилагане на мярката. Отделно от това, дружеството е имало правната възможност по чл. 199 от ДОПК да поиска замяна на наложената мярка с равностойно обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа, или по чл. 229 от ДОПК да поиска разрешение за неотложни плащания, каквито искания по делото не се установява да са правени. Неоснователно е и възражението за превратно упражняване на правомощия. В случая искането от 31.03.2026 г. предхожда възражението срещу РД от 12.06.2026 г. и опровергава тезата, че самата инициатива за обезпечение е възникнала като ответна реакция срещу упражненото право на защита.

Неоснователно е и възражението, че с издаването на РА на 26.06.2026 г. предварителните мерки са прекратили автоматично действието си. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК допуска искане и при издаване на РА, а ал. 6 урежда продължаване с мерки от същия вид върху същото имущество в едномесечен срок. Срокът от 26.06.2026 г. изтича на 27.07.2026 г., тъй като 26.07.2026 г. е неприсъствен ден – чл. 22, ал. 7 от ДОПК. Съобщенията за постановленията от 27.07.2026 г. не позволяват сами по себе си окончателна преценка за всички предпоставки на продължаването или за основанията на второто обезпечение. От тях обаче не следва доказано дублиране или отпадане на нуждата, тъй като РА установява освен главницата 481 818,21 евро и лихви 151 563,58 евро към 26.06.2026 г., подлежащи на последващо начисляване до плащането. Поради това последващата мярка за 152 955,55 евро не може без изясняване на основанието ѝ да се приеме за повторно обезпечаване на главницата. В настоящия казус обаче преценката за законосъобразност на оспорения административен акт се извършва към момента на неговото издаване съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, като последващите изпълнителни действия на НАП не могат да бъдат отнесени върху валидността и материалната законосъобразност на първоначалното обезпечително постановление.

По тези съображения установената неточност относно първоначалния размер на банковото вземане не обуславят отмяна на обезпечението. При съвкупно обсъждане на доказателствата съдът приема, че са установени обезпечителна нужда и съответствие на фактически осъществения ограничен банков запор с целта на чл. 121 от ДОПК. Не са доказани твърдените свръхобезпечаване, отпадане на обезпечителната нужда или несъразмерно възпрепятстване на дейността. Ето защо съдът приема, че оспореното Решение № 32-224570 от 21.07.2026 г. на директора на ТД Митница С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 32-194862 от 25.06.2026 г. са правилни и законосъобразни, поради което подадената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява неоснователна. От страна на ответника своевременно е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случая разноските следва да се определят на осн. § 2 от ДР на ДОПК, чл. 143, ал. 3 и чл. 144 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. С оглед извършената процесуална защита и фактическата и правна сложност съдът определя възнаграждение 102,26 евро, съответстващо на 200 лв. по курса 1,95583 лв. за евро. Сумата се присъжда в полза на Агенция „Митници“ като юридическото лице, в чиято структура е ТД Митница С..
Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2–4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИ ЕЙЧ ЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., [улица], ет. 2, срещу Решение № 32-224570 от 21.07.2026 г. на директора на Териториална дирекция Митница С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 32-194862 от 25.06.2026 г., издадено от публичен изпълнител при ТД Митница С..
ОСЪЖДА „БИ ЕЙЧ ЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция „Митници“ сумата в размер на 102,26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: